

AMBASSADOR COLLEGE

Bijbel-

CURSUS

Het huwelijk is
een verbond

De betekenis van het Oude en Nieuwe Verbond

Wat stellen het Oude Verbond en het Nieuwe Verbond precies voor? En wat hebben deze verbonden vandoen met geestelijk verwekte christenen in deze tijd?

Een algemeen geloof in deze tijd is dat de tien geboden niet vóór de tijd van Mozes bij de berg Sinaï bestonden en dat ze slechts van kracht bleven tot de dood van Jezus Christus.

Volgens deze leer kwam Jezus om een *Nieuw Verbond* op te richten dat alleen maar bestond uit genade en beloften – maar zeker geen wet.

Hoe verbazingwekkend dit op veel belijdende christenen ook mag overkomen, Gods wet werd niet pas van kracht toen God bij de berg Sinaï het verbond met het oude Israël sloot. De wet van God is al van vóór de tijd van Adam geheel en al van kracht geweest!

Gods wet vóór Adam

Om de waarheid over het Oude en Nieuwe Verbond volledig te begrijpen, moeten we aan een heel fundamenteel feit herinnerd worden: Gods wet van liefde bestond *allang voor* Adam en Eva!

We leerden in een vorige les dat de manier waarop de twee leden van de Godfamilie altijd hebben geleefd, de weg van *liefde* is. God heeft altijd het Woord liefgehad en het Woord heeft altijd God liefgehad. Die twee hebben in alle eeuwigheid in volmaakte harmonie met elkaar geleefd (Johannes 10:30). De liefde die Ze voor elkaar hebben – deze levenswijze – is de houding die achter alles zit wat de Godfamilie doet.

De liefde van God gaat uit naar anderen. God is geïnteresseerd in het welzijn van al Zijn geschapen wezens. Gods liefde is de houding van samenwerking, dienen en helpen. Het is een levenswijze van "geven" in plaats van "nemen".

De eeuwige God heeft vastgesteld dat we allemaal Zijn levenswijze van liefde moeten leren. En hoe wordt Gods *liefde* gedefinieerd? "Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn *geboden* bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar" (1 Johannes 5:3).

Naar welke geboden verwijst de apostel Johannes hier?

Toen het Woord bijna 2000 jaar geleden de menselijke Jezus Christus was, stelde iemand Hem eens een soortgelijke vraag. Christus antwoordde: "Gij zult niet doodslaan, gij zult niet echtbreken, gij zult niet stelen, gij zult geen vals getuigenis geven, eer uw vader en uw moeder, en gij zult uw naaste liefhebben als uzelf" (Mattheüs 19:18-19). Jezus had het klaarblijkelijk over de tien geboden.

De tien geboden vormen een geestelijke wet die onverbiddelijk en eeuwig is – een wet die liefde is

en waarvan het nakomen liefde is (Romeinen 13:10). De essentie van Gods geestelijke wet is liefde jegens God en liefde jegens de medemens (Mattheüs 22:36-40). De eerste vier van de tien geboden onderwijzen ons hoe God lief te hebben. En de laatste zes onderwijzen ons hoe onze medemens lief te hebben.

Daar Gods natuur *liefde* is (1 Johannes 4:16), weerspiegelt Zijn wet Zijn natuur, beschrijft ze Zijn liefhebbend karakter. En daar Gods karakter nooit zal veranderen (Maleachi 3:6; Hebrëeën 13:8) zal Zijn geestelijke wet nooit veranderen of afgedaan hebben! (Psalm 111:7-8)

De gevolgen van zonde

Waarom hebben we in de huidige wereld geen universele vrede, harmonie en samenwerking? Omdat wij allemaal Gods wet van liefde overtreden! Ongehoorzaamheid aan de *tien geboden* heeft alle onenigheid, ongelukkig zijn, lijden en dood voortgebracht die de wereld sinds Adam heeft ervaren!

Onze vorige lessen lieten zien dat het bestuur van God op aarde werd opgericht toen God hier engelen plaatste om de schepping ervan te voltooien. Gods bestuur dat gebaseerd is op Zijn wet van liefde, regelde de activiteiten van de engelen. Het regelde hun relatie met God en met elkaar.

Er was vrede, harmonie, vreugde en een gevoel van vervulling op aarde – totdat de gezalfde aartsengel Lucifer tegen het bestuur van God in opstand kwam en *zondigde* (2 Petrus 2:4). Een derde deel van de engelen volgde hem in zijn opstand. Paulus zei dat *zonde* niet kan worden toegerekend als er geen wet is om te overtreden! (Romeinen 5:13) Daar Lucifer en de engelen *zondigden*, moet er een wet zijn geweest die ze overtraden! Die wet was Gods wet van liefde. De trouwe engelen daarentegen zijn Gods geboden blijven onderhouden (Psalm 103:20-21).

Veel later schiep God de eerste man en vrouw. Hij instrueerde hen in Zijn levenswijze. God openbaarde dat een leven gebaseerd op Zijn wet van liefde in geluk, vreugde en materiële overvloed zou resulteren. Dus God onderwees de tien geboden aan Adam en Eva. Hij openbaarde ook de gevolgen van het niet gehoorzamen van die wet.

Na de eerste man en vrouw over Zijn levenswijze te hebben geïnstrueerd, verlangde God van hen dat ze een keus zouden maken. Om Gods Heilige Geest te ontvangen (gesymboliseerd door de "boom

des levens") en het bestuur van God op aarde te herstellen, moest Adam Satans levenswijze van "nemen" verwerpen en Gods weg van "geven" volgen – de weg van Zijn wet van liefde. Op dat moment verbleef de vroegere Lucifer, nu Satan de duivel, in de hof van Eden om de eerste mensen te verzoeken.

Adam koos ervoor God te verwerpen. Hij nam deze noodlottige beslissing voor zichzelf en de hele wereld die uit hem is voortgekomen. God dreef daarom onze eerste ouders uit de hof van Eden en sloot de mensheid af van toegang tot de Heilige Geest. Van toen af aan zou God de ware kennis en het ware begrip van Zijn geestelijke wet en plan slechts aan hen openbaren die Hij daartoe zou uitkiezen (Johannes 6:44; 1 Petrus 1:10-12). De mens zou geen *vrije toegang* meer hebben tot Gods Heilige Geest en geestelijk begrip totdat Christus zou wederkomen om een eind te maken aan het bestuur van Satan (Openbaring 20:1-3).

Tijdens de daarop volgende zes 1000-jarige "dagen" van Satans bestuur hebben die relatief weinigen die God heeft geroepen – Zijn "eerstelingen" – inderdaad Zijn Heilige Geest ontvangen en zijn ze inderdaad geestelijk verwekt. Zij hebben nu de gelegenheid om een bijzondere *verbondsrelatie* met God aan te gaan!

Gods verbond met de mens

God heeft een aantal verbonden met de mens gesloten. Dat waren onder andere de verbonden met de aartsvaders Noach en Abraham en met koning David. God maakte ook een verbond met de oude natie Israëel, wat later het "Oude Verbond" werd genoemd. Maar het belangrijkste verbond – het "Nieuwe Verbond" – moet in de toekomst nog gesloten worden!

Wat stellen het Oude en Nieuwe Verbond nu precies voor? Wat was volgens de Bijbel het *gebrek* van het Oude en *waarom* is het Nieuwe nodig? Hoe kunnen we binnen het Nieuwe Verbond een relatie met God aangaan en *wanneer* zal het Nieuwe Verbond gesloten worden?

Zorg ervoor dat u uw Bijbel bij de hand hebt, dan kunt u elk schriftgedeelte dat in antwoord op de vragen wordt gegeven, opslaan. U zult het beslist nuttig vinden om deze schriftgedeelten in een notitieschrift op te schrijven. Dat zal u niet alleen in staat stellen om op een willekeurig moment in de toekomst uw studies nog eens gemakkelijk door te nemen, het zal u ook helpen deze belangrijke schriftgedeelten te onthouden.

Laten we nu aan de volgende fascinerende studie beginnen!

LES 17

Het verschil tussen een verbond en een testament

Een van de belangrijkste leerstellingen die de levende Christus aan Zijn kerk heeft geopenbaard is die betreffende het Oude en Nieuwe Verbond. Jammer genoeg verwarren velen op onzorgvuldige wijze het woord "verbond" met het woord "testament".

Een testament is geen verbond en een verbond is geen testament. Toch schijnt het algemene religieuze gebruik deze woorden te verwarren. Het is belangrijk het verschil vanaf het begin te begrijpen.

Een testament is een handeling of een geschreven document waardoor iemand bepaalde bezittingen nalaat of vermaakt aan iemand anders. Het is gewoonlijk geen betaling of beloning voor gedaan werk of een uitgevoerde verplichting.

Maar een verbond is "een wederzijdse overeenkomst, een rechtsgeldige belofte om een bepaalde handeling te doen of na te laten; een document dat de voorwaarden van de overeenkomst bevat". In bijbels gebruik is een verbond een contract of overeenkomst waarbij de ene partij bepaalde beloningen of betalingen belooft als tegenprestatie voor een bepaalde nader vastgelegde prestaties van

de andere partij

Laten we nu aandacht schenken aan het verbond dat God met één van de aartsvaders sloot.

1. Wat was het verbond dat God met Abraham sloot? Genesis 12:1-7; 15:18. Wat waren de voorwaarden waaraan Abraham moest voldoen, zodat hij en zijn nakomelingen de beloften van Gods verbond met hem zouden ontvangen? Genesis 12:1; 17:1-9.

OPMERKING: Let erop dat Abraham het land van zijn geboorte moest verlaten om naar Kanaän te gaan. Een ander vereiste waaraan Abraham als zijn deel van het verbond moest voldoen, was voor Gods aangezicht te wandelen en "*onberispelijk*" te zijn. Als Abraham daaraan zou voldoen, dan zou God op Zijn beurt Zichzelf verplichten de specifieke beloften in Zijn verbond met Abraham na te komen.

Let erop dat er geen overlijden nodig was om dit verbond bindend te maken, zoals nodig zou zijn geweest als dit een testament was.

2. Stelde God hetzelfde verbond vast met Abrahams zoon Isaak? Genesis 17:19. Aan welke van Isaaks zonen werd het verbond later doorgegeven? Genesis 27:27-30.

OPMERKING: Gods verbond met Abraham

werd aan Isaak en aan zijn zoon Jakob, wiens naam in Israël werd veranderd, bevestigd.

Jaren later verhuisden de aartsvader en zijn familie, vanwege een grote hongersnood in het land Kanaän, waar Israël woonde, naar Gosen in Egypte. Daar groeiden zijn nakomelingen uit tot een groot volk. Door omstandigheden waar ze geen controle over hadden, werden ze uiteindelijk slaven van de Egyptenaren.

3. Zag God neer op de gevangen Israëlieten en dacht Hij aan Zijn verbond met hun voorvaderen? Exodus 2:23-25.

OPMERKING: Door een serie wonderen bevrijdde God de Israëlieten uit hun slavernij en leidde hen daarna uit Egypte.

Gods verbond met het oude Israël

1. Waar leidde God de Israëlieten heen op hun weg uit Egypte naar het Beloofde Land? Exodus 19:1-2.

2. Stelde God voor een *verbond* met de Israëlieten te sluiten? De verzen 3-6. Wat zou het aandeel van het volk zijn in de overeenkomst? Vers 5. Wat zou Gods aandeel zijn in de overeenkomst? De verzen 5 en 6.

OPMERKING: God stelde door Mozes een verbond voor aan de Israëlieten. Daarin beloofde God hen tot een groot volk te maken *indien* ze Hem zouden gehoorzamen. Let op het heel grote *INDIEN* in deze verbondsovereenkomst.

3. Stemde het volk in met Gods voorwaarde? Vers 8.

OPMERKING: Het volk ging vlot akkoord. Zij beloofden: "Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen." Zij waren zo zeker van hun eigen vermogen God te gehoorzamen dat zij dadelijk bevestigden dat ze zich aan het verbond zouden houden.

4. Daar de Israëlieten hun verlangen uitten om een verbond met God aan te gaan, zei God tegen Mozes dat Hij op de derde dag iets zou gaan doen. Wat zou Hij gaan doen? Vers 11. Hoe beschrijft de Bijbel deze ontzagwekkende gebeurtenis? De verzen 16-20.

5. Wat waren de precieze bewoordingen die God gebruikte om het volk te zeggen wat ze moesten doen om Hem te gehoorzamen – om hun aandeel in het verbond met God na te komen? Exodus 20:1-17; Deuteronomium 5:6-21.

OPMERKING: Op de derde dag, te midden van een ontzagwekkend vertoon van bliksemstralen, donder en dikke, donkere wolken wervelend boven de berg, bulderde Gods krachtige stem de *fundamentele wet* van Zijn bestuur in hun oren – de belangrijke, geestelijke wet die in principe Gods levenswijze definieert.

Dit verbond dat bij de berg Sinai werd gesloten

– dat in deze tijd het "Oude Verbond" wordt genoemd – *legde* het volk Israël bepaalde voorwaarden op om aan te voldoen. Het volk moest de tien geboden houden. En de beloning voor gehoorzaamheid zou zijn dat Israël een volk zou worden dat "boven alle volken" zou staan. Let erop dat de beloften puur nationaal en materieel waren. Er werden geen geestelijke zegeningen genoemd.

6. Schreef God deze geboden met Zijn eigen vinger op stenen tafelen? Deuteronomium 5:22; 4:13.

7. Wat instrueerde God Mozes aan het volk voor te leggen, nadat Hij de Israëlieten de tien geboden gegeven had? Deuteronomium 6:1; 4:5.

OPMERKING: God openbaarde Mozes aanvullende wetten – verschillende *toepassingen* van de tien geboden in de vorm van burgerlijke inzettingen en verordeningen (nauwkeurig beschreven in Exodus 20:22 tot en met Exodus 23). God instrueerde Mozes deze inzettingen en verordeningen in een boek op te schrijven; dat boek werd het "boek van het verbond" genoemd (Exodus 24:4, 7). Deze aanvullende wetten gingen dus deel uitmaken van het verbond dat God met Israël sloot.

8. Bevestigden de Israëlieten formeel voor God dat zij al de wetten van Zijn verbond zouden gehoorzamen? Exodus 24: 3, 7.

9. Werd het verbond toen met bloed bekrachtigd of verzegeld – *bindend* gemaakt? De verzen 6-8.

OPMERKING: Als een verbond eenmaal ondertekend, verzegeld of bekrachtigd is – bevestigd – kan er niets aan worden toegevoegd (Galaten 3:15). Alles wat zagezegd "onder de handtekening" staat, maakt wettelijk geen deel uit van het verbond. Let op de woorden "het verbond dat de Here met u *sluit*" (Exodus 24:8). [Opmerking van de vertaler: Een betere vertaling van het Hebreeuws zou zijn: "... gesloten heeft".] Het was toen al *gesloten*! Dit is – zoals we later zullen zien – heel belangrijk om op te merken.

Als de Israëlieten de wet naar de letter zouden houden, dan zou God Zijn deel van het verbond houden. Hij zou alle materiële beloften van dit *materieële* verbond vervullen (Leviticus 26:3-13; Deuteronomium 28:1-14).

Een huwelijksverbond

Toen het Woord (Johannes 1:1-3), dat later de mens Jezus Christus werd (vers 14), de eerste man en vrouw maakte, stelde Hij de huwelijksrelatie in (Genesis 2:21-25). Eeuwen later ging deze zelfde goddelijke Persoon een "huwelijks"relatie aan met het volk Israël! Weinigen begrijpen dit belangrijke feit.

1. Wanneer en hoe werd Degene die later Jezus Christus werd, de echtgenoot van Israël? Jeremia 31:31-32; Ezechiël 16:8. Let in Exodus 19:8 en

24:7 ook op de volmondige instemming van de "vrouw" – Israël – met de overeenkomst met haar "Man", Yahweh, de HEER – Degene die Christus werd.

OPMERKING: Het verbond dat bij de berg Sinai gesloten werd, was qua type een huwelijkscontract tussen een man en vrouw. Het was, *symbolisch* gesproken, een "huwelijks"overeenkomst tussen het Woord (Christus) en het volk Israël.

Als de Heer die handelde met het oudtestamentische Israël, beloofde Christus – de Man – om in materieel opzicht te voorzien voor het volk of de vergadering Israël en het te beschermen. Het volk, als de vrouw, stemde er op zijn beurt mee in trouw aan Hem te blijven – zich te onthouden van alle overspelige relaties met de "goden" van andere volken (Exodus 34:12-17). Israël, als volk, aanvaardde de rol van vrouw, om haar Man te *gehoorzamen*.

2. Wat waren de zegeningen waarvan Israëls Man Zijn vrouw zou voorzien, als ze volgens de wetten zou leven waarmee ze had ingestemd om die te houden? Neem Leviticus 26:3-13 en Deuteronomium 28:1-14 nog eens door.

OPMERKING: Bedenk dat we in les 16 de geweldige materiële zegeningen doornamen die de Israëlieten zouden ontvangen als ze Gods wetten zouden gehoorzamen. We zagen ook welke vervloekingen het gevolg zouden zijn als ze niet zouden gehoorzamen (Leviticus 26:14-39; Deuteronomium 28:15-68).

Gebaseerd op Gods eeuwige wet

Gods eeuwige, geestelijke wet bestond *lang voor* Adam en Eva werden geschapen. Bedenk dat God, onmiddellijk na de schepping van de eerste menselijke wezens, hun Zijn geboden onderwees. Maar onze eerste ouders waren al snel ongehoorzaam aan hun Schepper en sneden zichzelf en hun nakomelingen af van de toegang tot Gods Heilige Geest.

Het bijbelse verslag laat zien dat Gods wet in oude tijden alleen maar aan een speciale enkeling bekend was. Zij die door de Eeuwige individueel geroepen werden een speciaal werk in Zijn dienst uit te voeren – de aartsvaders en profeten – *kenden* en hielden Gods *tien geboden, inzettingen* en andere *wetten*. Het is belangrijk dat we dit feit volledig begrijpen voor we verdergaan met onze studie van het Oude en Nieuwe Verbond in de Bijbel.

1. Zoals we in les 16 leerden werd de aartsvader Abraham door God voor een speciaal doel geroepen. God sloot een verbond met Abraham en openbaarde hem een speciaal begrip van Zijn eeuwige, geestelijke wet. Wordt ons duidelijk gezegd dat Abraham Gods geboden en wetten gehoorzaamde? Genesis 26:5. Wat gehoorzaamde hij nog meer?

Zelfde vers.

OPMERKING: Abraham wist van het bestaan van de tien geboden en onderhield ze. Hij hield ook Gods *inzettingen* en *wetten*. Wat waren deze inzettingen en wetten?

Deze inzettingen zijn uitspraken van de grote Wetgever, die gewoonlijk geboden of verboden betreffen over bepaalde zaken van minder belang dan de tien grote geboden. De inzettingen en andere wetten van God zijn dus *uitbreidingen* op de tien geboden of openbaren specifieke toepassingen ervan.

Samen met de inzettingen gaf God de aartsvaders ook Zijn verordeningen betreffende de bescherming van de wettige rechten van iedereen. De verordeningen zijn bindende *besluiten* gebaseerd op Gods eerder geopenbaarde wet. Deze besluiten worden gebruikt om soortgelijke toekomstige geschillen te regelen en een vonnis of uitspraak te geven.

2. Welke andere voorbeelden illustreren duidelijk dat God wetten aan het volk Israël openbaarde die *reeds* van kracht waren? Exodus 16:28; 18:16.

OPMERKING: Israël kon niet weigeren wetten te gehoorzamen die niet bestonden! Deze beide voorvallen vonden plaats *voordat* het volk bij de berg Sinai kwam – voordat het verbond (door Mozes) gesloten werd.

De Bijbel laat dus zien dat de geboden, inzettingen en verordeningen – allemaal gebaseerd op het principe van liefde jegens God en liefde jegens de mens – van kracht waren *voorafgaande aan het sluiten* van Gods verbond met het volk Israël!

Waarom moest God dan Zijn wet aan de Israëlieten openbaren toen Hij Zijn verbond met hen sloot?

Heel eenvoudig, omdat het volk in de tijd van Mozes zover van de waarheid was afgedwaald, dat God Zijn wetten en inzettingen *opnieuw* aan de Israëlieten moest openbaren. Het oude Israël was veel, zo niet het meeste, van de kennis van Gods wegen tijdens de Egyptische slavernij kwijtgeraakt. Daar de tien geboden reeds van kracht waren, was het enige dat er bij de berg Sinai nieuw aan was, de *geschreven, gecodificeerde vorm* waarin God ze aan het volk gaf nadat Hij ze met Zijn eigen stem formeel had uitgesproken. De burgerlijke inzettingen en verordeningen werden ook aan Israël geopenbaard om te laten zien hoe de tien geboden op de fysieke natie toegepast moesten worden. (Bedenk dat deze burgerlijke wetten werden opgeschreven in het "boek van het verbond" – Exodus 24:3-4, 7).

In het algemeen zijn de tien geboden van toepassing op individueel gedrag, de inzettingen op nationale of kerkelijke aangelegenheden, en de verordeningen op de wettige besluiten uitgesproken

in overeenstemming met de principes van de tien geboden en de inzettingen.

Laten we aandacht schenken aan een voorbeeld hoe de inzettingen de tien geboden verder uitwerken.

3. Wat is het eerste gebod? Exodus 20:3. Welke inzetting werkt dit gebod verder uit of beschrijft één aspect om het te houden? Exodus 23:14.

OPMERKING: Het eerste gebod zegt: "Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben." De inzettingen betreffende de jaarlijkse feesttijden *werken* het eerste gebod verder *uit* – leggen uit hoe er, op een positieve manier, zeker van te zijn dat men de ene ware God dient: "Driemaal in het jaar zult gij Mij een feest houden" (Exodus 23:14). Zij die deze inzetting gehoorzamen blijven in speciaal contact met de Schepper God en in de kennis van Zijn grote plan met de mensheid.

Veel aanvullende wetten – zoals bijvoorbeeld Exodus 22:16, 19 – specificeren in groter detail hoe het zevende gebod "Gij zult niet echtbreken" moet worden toegepast.

De inzettingen zijn dus niet alleen gebaseerd op de tien geboden, zij *specificeren* tot in detail hoe Gods geestelijke wet, zoals gecodificeerd in de tien geboden, gehouden moet worden.

De wet vergroten

Gods inzettingen zijn als een vergrootglas, zij diepen Zijn fundamentele wet – de tien geboden – uit, laten zien hoe we ze moeten toepassen.

Een belangrijk punt om te onthouden met betrekking tot wat we zojuist hebben bestudeerd, is het volgende: daar Gods tien geboden, inzettingen en verordeningen *voor* het verbond dat met Israël gesloten werd, bestonden, werden ze bij de kruisiging van Jezus Christus in 31 n.Chr. *niet afgeschaft*. Het beëindigen van een verbond dat nu oud was geworden, kon niet iets van generlei waarde maken dat *niet* door dat eerste verbond *van kracht was geworden!* Gods geboden zijn eeuwig! (Psalm 111:7-8)

Wetten op de offeranden later toegevoegd

Toen God Israël naar de berg Sinai bracht, gaf Hij hun de tien geboden. Hij liet het aan Mozes over de inzettingen en verordeningen aan Israël bekend te maken, omdat het volk niet wilde dat die door God persoonlijk aan hen werden overgebracht (Exodus, de hoofdstukken 20-24). Deze inzettingen en verordeningen *diepen* – zoals we zojuist hebben gezien – de tien geboden verder *uit*.

Maar wanneer *begonnen* de fysieke ceremonies en offeranden? Wanneer *hielden* die *op* van kracht te zijn? En hoe kunnen we ze *onderscheiden* van de inzettingen en wetten van het Oude Verbond?

1. Let erop dat er in het boek van het verbond slechts over één offerande wordt gesproken. Welke

is dat? Exodus 23:18.

OPMERKING: God noemde dit "MIJN slachtoffer". Het Pascha werd in Egypte ingesteld (Exodus 12:1-14), weken voordat ze bij de berg Sinai aankwamen. Het werd herhaald in het verbond dat bij de berg Sinai gesloten werd, maar het werd door dat verbond niet *ingesteld!* (Bedenk dat een verbond een overeenkomst is tussen twee partijen waarbij reeds bestaande zaken betrokken kunnen worden.)

2. Gaf God – nadat Hij de Israëlieten uit Egypte had gebracht – toen Hij de voorwaarden van Zijn verbond aan hen bekendmaakte, ook instructies betreffende wetten aangaande een offerandesysteem? Jeremia 7:22-23.

OPMERKING: God gaf oorspronkelijk *geen* opdracht om offeranden te brengen. Dit verklaart waarom de tijdelijke offeranden – die ingesteld werden *nadat* het eerste verbond bij de berg Sinai was gesloten en bekrachtigd – *NIET* met andere symbolen in de nieuwtestamentische kerk werden voortgezet. Alleen het Pascha wordt voortgezet – met de *andere* nieuwtestamentische SYMBOLEN van ongezuurd brood en wijn. Waarom wordt het Pascha in deze tijd nog steeds gehouden? Omdat het begon *voordat* het verbond bij de berg Sinai werd gesloten!

Het feit dat Jezus ongezuurd brood en wijn *alleen* voor het Paschalam substitueerde en niet voor de levitische offeranden, is een BEWIJS dat de ceremoniële offeranden tijdelijk waren en in deze tijd niet van kracht zijn. Maar het Pascha *is*, in zijn nieuwtestamentische vorm, nog steeds van kracht!

Het Pascha

werd eerder ingesteld dan het Oude Verbond en het werd voor eeuwig ingesteld. Het wordt nu gehouden met de nieuwtestamentische symbolen van ongezuurd brood en wijn in overeenstemming met de opdracht van Christus, "ons Paschalam" (1 Corinthiërs 5:7).

Let nu op nog meer bewijs van deze feiten.

3. Wanneer en waarom gaf God de Israëlieten opdracht tot fysieke ceremonies en offeranden? Galaten 3:19.

OPMERKING: Paulus legt uit dat de tijdelijke rituelen en offeranden later werden "toegevoegd vanwege de overtredingen" – omdat Gods geestelijke wet door de Israëlieten werd overtreden.

Toen God Zijn verbond met het oude Israël sloot, schreef Hij de tien geboden op twee *stenen* tafelen. In die tijd liet Hij Mozes ook Zijn burgerlijke inzettingen en verordeningen in een *boek* opschrijven. Maar dit boek bevatte in eerste instantie *niet* de wetten van brandoffers, andere offeranden en wassingen. God liet deze *later* – binnen een jaar – *toevoegen* als *apart deel* van de burgerlijke inzettingen, omdat de Israëlieten Zijn wetten hadden overtreden.

Het houden van deze rituele wetten vereiste veel arbeidsintensief *werk*, zoals we in de eerste zeven hoofdstukken van Leviticus kunnen zien. Daarom werden die in nieuwtestamentische tijden bekend als de "werken der wet" (Galaten 2:16).

4. Hoe lang zou deze toegevoegde wet van kracht blijven? Galaten 3:19. Let op de woorden "totdat het zaad [Christus] zou komen". Wat was het doel van deze wet van "werken"? Vers 24; Hebrëen 10:1-12.

OPMERKING: Deze fysieke wetten waren een *voorafschaduw* van het offer van Christus en ze dienden als een "herinnering aan zonde" om het volk de behoefte aan een Messias te onderwijzen – het ware Paschalam (1 Corintiërs 5:7) – die de straf voor de menselijke overtreding van de hele mensheid zou betalen (Hebrëen 10), en dan (op dat tijdstip) zouden deze wetten *ophouden van kracht te zijn*.

Let erop dat deze tijdelijke, rituele wetten *geen* zonde definieerden. Zij waren "herinneringen" aan zonde. Gods geestelijke wetten *definiëren* zonde. De wetten die uitleggen wat zonde is, zijn de wetten die we in deze tijd zowel in de geest als naar de letter moeten houden.

Het *principe* van vrijwillige offeranden bestond natuurlijk reeds voor Mozes. Van den beginne meldde Christus Zich als vrijwilliger aan om Zelf te betalen voor de zonden van de mensheid (Openbaring 13:8). Kaïn en Abel brachten vrijwillige offeranden aan God (Genesis 4:3-4). Maar in de periode van Mozes tot Christus was de praktijk van het brengen van offerandes opgedragen, ritueel gemaakt en tot in groot detail geregeld.

Waarom?

Gewoon omdat, zoals we in les 16 leerden, de Israëlieten een fysiek, vleeselijk gericht volk waren *zonder* de Heilige Geest. Zij konden zichzelf niet in geestelijke gehoorzaamheid aan God ten offer brengen (Deuteronomium 29:4). Daarom gaf God hun rituele wassingen om uit te voeren en liet Hij hen dierlijke offeranden brengen en andere fysieke types ter *vervanging* daarvan. Zij moesten voortdurend herinnerd worden aan Jezus' offer dat toen nog in de toekomst lag en aan de Heilige Geest, die werd uitgebeeld door de verscheidene wassingen die ons van zonde reinigen.

Deze wetten hadden geen verdere betekenis meer toen het Lam van God voor de zonden der wereld stierf en toen de Heilige Geest ter beschikking kwam van hen die God zou roepen. Maar let erop dat de rituele wetten niet ophielden van kracht te zijn omdat ze deel uitmaakten van het Oude Verbond. Ze werden toegevoegd *nadat* de verbonds- of huwelijksvereenkomst tussen Christus en Israël bekrachtigd was (Exodus 24). Deze wetten *waren niet langer* nodig omdat het ware offer voor de

zonde – Christus – gebracht was!

Israël schendt de overeenkomst

1. Bedenk dat het verbond dat bij de berg Sinai gesloten werd, een huwelijksvereenkomst was tussen het oude Israël en het lid van de Godfamilie dat Jezus Christus werd. Schond Israël dat huwelijkscontract? Jeremia 3:6-7; 11:10.

OPMERKING: Het oude Israël viel uiteen in twee naties – het huis van Israël in het noorden en het huis van Juda in het zuiden. Het huis van Israël was niet trouw in haar aandeel in de huwelijksvereenkomst. Het volk keerde zich af van het dienen van God en volgde de gewoontes van de heidenen, diende hun valse goden. Zij hielden zich niet aan hun deel van het huwelijksverbond door geestelijk "overspel" te begaan.

2. Daar God heilig is, kan Hij niet met zonde "leven". Werd Hij daardoor gedwongen van Zijn "vrouw" te scheiden? Jesaja 59:1-2. "Scheidde" Christus van het huis van Israël? Jeremia 3:8; Jesaja 50:1.

OPMERKING: De relatie werd zo slecht dat de Eeuwige uiteindelijk gedwongen werd van Zijn eigen volk – de tien noordelijke stammen van het huis van Israël – te scheiden. De afschuwelijke zonden van het huis van Israël scheidden haar van God. God strafte de natie door het volk in Assyrische ballingschap uit Palestina te laten wegvoeren (2 Koningen 17:6-19).

God zond echter het huis van Juda niet blijvend weg – ook al gingen ze voor hun zonden in tijdelijke ballingschap naar Babylonië (2 Kronieken 36:14-21). Velen in Juda bekeerden zich nadat ze van God gescheiden waren en keerden onder de voorwaarden van het verbond dat bij de berg Sinai gesloten werd, naar hun land terug. Maar Juda werd een eigengerechte natie zoals door de Farizeëen in Jezus' dagen werd geïllustreerd.

Het Woord, Degene die Jezus Christus werd, had voorwaarden opgesteld voor een *nieuwe* huwelijksvereenkomst. Later stierf de mens Jezus Christus, Juda's Man, en het laatste overblijfsel van het huwelijk dat bij de berg Sinai gesloten was, kwam ten einde. Zijn dood bevrijdde Hem van Zijn huwelijkscontract. Christus, de Heer of Yahweh van het oudtestamentische tijdperk – God in het *vlees* – was gestorven! Nu staat het Hem vrij een *nieuwe* huwelijksvereenkomst aan te gaan met een berouwvol, "*geestelijk* Israël", een Israël waaraan de zonden vergeven zijn en dat vrij van zonde is. Dat geestelijke Israël is de nieuwtestamentische kerk die *uit God geboren* zal worden als Hij terugkeert!

We zullen binnenkort hier meer over te weten komen. Maar laten we precies begrijpen waarom er een Nieuw Verbond nodig is.

Een NIEUW huwelijksverbond voorgesteld

1. Beloofde het Woord dat Hij een NIEUW verbond zou opstellen – een *nieuwe huwelijksvereenkomst* – met Israël en Juda, zelfs voordat het Juda van het Oude Verbond in ballingschap was gegaan omdat het aan Zijn wet ongehoorzaam was? Jeremia 31:31.

2. Toen Paulus het had over Christus' geestelijke functie van Hogepriester in deze tijd, legde hij toen duidelijk uit dat Christus een Nieuw Verbond met Zijn volk zou sluiten? Hebreëen 8:6-8.

3. Ligt de reden dat er een Nieuw Verbond gesloten moet worden in het feit dat het Oude Verbond een *tekortkoming* had? Vers 7. Lag die tekortkoming bij de wet? Psalm 19:8; Romeinen 7:12.

4. Daar de tekortkoming niet bij de wet lag, die "volmaakt" is, en ook niet bij God die in staat was Zijn aandeel van het verbond te houden, wie was dan schuldig? Hebreëen 8:8. Let in het bijzonder op de eerste vier woorden en de woorden "het huis Israëls en het huis Juda". Wat was specifiek hun tekortkoming? Deuteronomium 5:29.

OPMERKING: De zwakte van het Oude Verbond lag niet in de wetten, maar in het *volk* waarmee het werd gesloten. Waarom? Het was hun *niet* mogelijk trouw te zijn aan de rechtvaardige condities die God in Zijn verbond voorschreef, omdat er geen belofte was om de Heilige Geest te ontvangen die hen in staat zou hebben gesteld te gehoorzamen! Daar Israël geen godvrezende natuur in zich had, hielden ze zich niet aan hun aandeel van de huwelijksvereenkomst. Deze conditie zal veranderd worden als het Nieuwe Verbond wordt gesloten.

God *wist* natuurlijk dat het oude Israël het verbond dat Hij met hen sloot, zou schenden. Hij wilde de mensheid door Israëls voorbeelden van flagrante ongehoorzaamheid waardevolle lessen leren!

5. Wat stelt God onder de voorwaarden van het Nieuwe Verbond voor te doen? Hebreëen 8:9-10; Jeremia 31:33. Door welke macht worden die wetten geschreven? 2 Corinthiërs 3:3.

OPMERKING: Onder de eerste huwelijksvereenkomst, die bij de berg Sinaï werd gesloten, schreef God de tien geboden op twee stenen tafelen. Het volk kon de wet met zijn ogen zien, maar de wet was niet in hun hart en denken vastgelegd. De wet maakte *geen deel uit van hen*. Maar onder de voorwaarden van het Nieuwe Verbond heeft Christus beloofd dat Hij ALLEEN een huwelijksvereenkomst zal sluiten met hen bij wie de principes van Zijn wet door de Heilige Geest onuitwisbaar in hun hart en denken zijn geschreven!

Het Nieuwe Verbond zal niet worden gesloten met vleselijke, aardsgezinde Israëlieten die nog steeds kunnen zondigen – dat verbond zal die te-

kortkoming rechtzetten. Deze keer zal het worden gesloten met *uit de geest geboren* Israëlieten aan wie hun zonden vergeven zijn en bij wie Gods wetten in hun denken en harten zijn geschreven, zodat ze *niet kunnen zondigen* en het verbond niet kunnen schenden. De apostel Johannes openbaart dat het pas bij de opstanding, als we "wedergeboren" worden – samengesteld uit geest – zover zal zijn dat we niet in staat zijn te zondigen omdat we Gods heilige, rechtvaardige natuur – Zijn goddelijk karakter – in ons geplant zullen hebben (1 Johannes 3:9; 2 Petrus 1:4).

Het Nieuwe Verbond zal niet met heidenen worden gesloten zoals velen ten onrechte aannemen. De verbonden en de beloften hebben betrekking op Israël (Romeinen 9:4). Wat kunnen we dan over de heidenen zeggen? Zullen zij volledig buitengesloten blijven?

6. Hebben de heidenen nu enige hoop om ooit deel te gaan krijgen aan de beloften die God aan Abraham deed, evenals aan de beloften van het Nieuwe Verbond? Efeziërs 2:11-13, 19; Galaten 3:29; Romeinen 11:11-25.

OPMERKING: In les 16 leerden we de details van hoe mannen en vrouwen van alle rassen, nationaliteiten en talen op aarde, door Christus, de relatie binnen het Nieuwe Verbond met Hem kunnen aangaan – door "geestelijke Israëlieten" te worden! Door Christus die stierf om Zijn onherroepbare wil of testament van kracht te laten worden, is het voor de mensen van *alle* volken mogelijk om erfgenaam te worden "in overeenstemming met de belofte" die God aan Abraham deed, en zo zullen ze uiteindelijk deel gaan hebben aan het huwelijk van het Nieuwe Verbond.

De voorwaarden van het Nieuwe Verbond

Een gangbare leer binnen het belijdende christendom van deze tijd beweert dat de tekortkoming van het Oude Verbond in Gods wet zat. Zoals het Oude de wet had, *zo doet* het Nieuwe de tien geboden *teniet* en is helemaal gebaseerd op BELOFTEN. Laten we begrijpen hoe *onjuist* deze leer werkelijk is!

1. Is de "Heer" (Christus) de Boodschapper van het Nieuwe Verbond? Laatste deel van Maleachi 3:1. Welke boodschap verkondigde Jezus tijdens Zijn optreden op aarde? Marcus 1:14.

OPMERKING: Er was geprofeteerd dat Jezus Christus zou komen als de Boodschapper van het Nieuwe Verbond. En de voorwaarden van het Nieuwe Verbond maken deel uit van het evangelie van het Koninkrijk van God dat Hij verkondigde!

Evenals Mozes de middelaar was van het Oude Verbond dat bij de berg Sinaï werd gesloten, zo is Christus de Middelaar van het Nieuwe Verbond. En evenals Zijn huwelijk met Israël bij de berg Sinaï

het begin was van het fysieke koninkrijk Israël, zo zal het huwelijk van de kerk met Christus het begin zijn van het geestelijke Koninkrijk van God. Zodoende is het goede nieuws van dat komende huwelijk feitelijk het evangelie dat Jezus verkondigde – het komende Koninkrijk van God!

2. Maken berouw en bekering, en geloof in het evangelie deel uit van de voorwaarden van het Nieuwe Verbond? Marcus 1:15. Instrueerde Christus Zijn discipelen later de voorwaarden van het Nieuwe Verbond aan de hele wereld te verkondigen? Mattheüs 28:19-20.

OPMERKING: Het evangelie van het Koninkrijk van God bevat de voorwaarden en condities om de overeenkomst van het Nieuwe Verbond met Jezus Christus te kunnen sluiten. En Jezus' onderwijs aan Zijn discipelen legt de voorwaarden van het Nieuwe Verbond uit. Maar wat zijn precies de overige voorwaarden waaraan we moeten proberen te voldoen om het nieuwe huwelijksverbond met Christus te kunnen sluiten?

3. Is gehoorzaamheid aan de tien geboden een vereiste van het Nieuwe Verbond? Mattheüs 19:17-19.

OPMERKING: Het houden van Gods geestelijke wet, zoals gedefinieerd in de tien geboden, is een van de condities van het Nieuwe Verbond.

4. Er zijn mensen die beweren dat Jezus kwam om *alle* wetten van God af te schaffen, inclusief de inzettingen en verordeningen die deel uitmaakten van de voorwaarden van het eerste verbond. Wat zegt Christus hierover? Mattheüs 5:17-20.

OPMERKING: In de dagen van Jezus' optreden op aarde werden de geschriften die we nu "het Oude Testament" noemen, niet zo genoemd. Die geschriften werden toen "de Wet en de Profeten en de Geschriften" genoemd. Jezus zei dus duidelijk dat Hij *niet* kwam om de wetten van God die in de geschriften opgenomen waren, te vernietigen of af te schaffen, maar om ze te "vervullen" – te GEHOORZAMEN!

Paulus zegt dat Gods kerk is gebouwd op het FUNDAMENT van de apostelen en *profeten*, waarbij Jezus Christus de hoeksteen is (Efeziërs 2:20). Veel van de leerstellingen en het onderwijs van Gods nieuwtestamentische kerk komt van de profeten, van wie de geschriften zijn vastgelegd in wat we de oudtestamentische geschriften noemen!

5. Werd er van Jezus geprofeteerd dat Hij de wet zou *grootmaken*? Jesaja 42:21 [Statenvertaling].

OPMERKING: Evenals de inzettingen en verordeningen van het Oude Testament de tien geboden grootmaakten, zo legde Christus uit dat de tien geboden binnen het Nieuwe Verbond ook gehoorzaamheid aan hun *geestelijke bedoeling* inhielden. Let nu op de volledige intentie van de wet waarnaar de door de Geest verwekte "geestelijke Israëlieten"

in deze tijd moeten streven te leven.

6. Liet Christus zien dat het niet genoeg was om Gods wet naar de letter te houden, maar dat die nu eveneens gehouden moet worden volgens zijn hele geestelijke bedoeling? Mattheüs 5:21-22, 27-28.

OPMERKING: Onder de voorwaarden en condities van het Nieuwe Verbond moeten we Gods tien geboden naar hun volledige *geestelijke bedoeling* houden. We moeten ons niet alleen onthouden van de fysieke handelingen van overspel en moord (de letter van de wet), we moeten ook vermijden deze *in onze gedachten* uit te voeren!

7. Verheerlijkte Christus ook de geestelijke bedoeling van bepaalde inzettingen en verordeningen? De verzen 38-42. Wat is het beoogde doel van het houden van de wetten van God naar hun geestelijke bedoeling? Vers 48. ("Zult zijn" kan beter worden vertaald met "weest" of "wordt".)

OPMERKING: Bedenk dat Jezus instructie gaf, niet aan een burgerlijk bestuur zoals dat van het oude Israël, maar aan een geestelijke KERK.

In de verzen 38-42 haalde Christus het Oude Verbond aan – vanuit Exodus 21:24. Hij openbaarde dat een echte christen, indien nodig, bereid zou moeten zijn te aanvaarden dat hem onrecht wordt aangedaan (zie ook 1 Petrus 2:19-20; Romeinen 13:1-7). Jezus verruimde voor de nieuwtestamentische kerk, de TOEPASSING van de burgerlijke wetten die aan het oude Israël gegeven waren – Hij schafte ze niet af, maar legde uit dat ze een veel uitgebreidere strekking hadden en op die manier *verheerlijkte* Hij ze (Jesaja 42:21).

Hij verhief ze van beperkte, nationale wetten – gegeven aan een vleselijke natie om naar de strikte letter te worden toegepast – tot een geestelijk niveau dat uiteindelijk het geheel van de menselijke samenleving zou omvatten en regelen. Zes keer zei Jezus: "Gij hebt gehoord dat tot de ouden gezegd is ... Maar Ik zeg u ..." En daarna ging Hij verder om de *geestelijke principes* die aan de burgerlijke wetten gegeven aan het oude Israël ten grondslag lagen, uit te diepen.

8. Zoals we eerder in deze les leerden, verwezen de wetten op de offeranden van het oude Israël naar het hoogste offer van Christus. Moeten er, sinds Zijn offer is gebracht, in deze tijd nog "offeranden" worden gebracht? 1 Petrus 2:5; Romeinen 12:1.

OPMERKING: Het brengen van dierlijke offeranden als herinneringen aan zonden die reeds waren betaald door Jezus, die Zijn leven als *volle betaling* gaf voor alle zonden die de mensheid ooit zou begaan, werd na Zijn dood in 31 n.Chr. onnodig. Christenen in deze tijd moeten echter *geestelijke* offeranden brengen. Het is een geestelijk principe om zichzelf in *levende gehoorzaamheid* aan God ten offer te brengen – het eigen ik te "offeren".

Vorbereiding van de aanstaande bruid

Het Oude Verbond werd gesloten met een volk toen ze *beloofden* te gehoorzamen. Zij waren niet gehoorzaam. Het Nieuwe Verbond zal slechts gesloten worden met een uit de Geest geboren kerk – een volk dat tijdens zijn sterfelijke leven door Gods Geest zal zijn verwekt en reeds *zijn bereidheid om God te gehoorzamen* heeft BEWEZEN! Het Oude werd gesloten met zondigende stervelingen. Het Nieuwe zal gesloten worden met rechtvaardige, onsterfelijke wezens.

Het is heel belangrijk dat we dat begrijpen!

1. Wordt ons in de Schriften duidelijk gezegd dat de door de Geest verwekte christenen met Jezus Christus "in het huwelijk zullen treden"? Romeinen 7:4. Is de kerk nu verloofd met Christus? 2 Corintiërs 11:2. Maar wat wil Christus met Zijn kerk doen voordat Hij met haar in het huwelijk treedt? Lees Efeziërs 5:22-32. Schenk in het bijzonder aandacht aan de verzen 26 en 27.

OPMERKING: De ene en enig ware kerk van God is nu de verloofde bruid van Christus – bestemd om met Christus in het huwelijk te treden nadat ze bij de opstanding onsterfelijk is geworden, wat bij Zijn wederkomst zal gebeuren. Jezus Christus en de kerk zullen *door het huwelijk voor alle EEUWIGHEID aan elkaar verbonden* worden door de voorwaarden en condities van het Nieuwe Verbond!

Maar voordat Christus met de kerk in het huwelijk treedt, is Hij van plan haar door de kracht van de Heilige Geest van zonde te "reinigen" (vers 26). Tenslotte zal ze bij de opstanding, als ze uit de Geest van God *geboren* zal worden, echt "onbevlekt" zijn – vrij van een zondigende natuur, nu in het bezit van de heilige, zondeloze natuur van de Godfamilie (2 Petrus 1:4; 1 Johannes 3:9), in staat tot *volmaakte gehoorzaamheid* aan Christus voor alle eeuwigheid. Dan zal Christus met Zijn volmaakte gehoorzame kerk IN HET HUWELIJK TREDEN.

2. Waarom wordt het Nieuwe Verbond een "betere verbond" genoemd? Hebrëeën 8:6. Let in het bijzonder op de laatste vier woorden. Is de Heilige Geest een van de betere beloften? Vers 10; 2 Corintiërs 3:3.

OPMERKING: Bedenk dat het Oude Verbond was gebaseerd op de eerstgeboorterechtbelofte die God aan Abraham had gedaan. Dat verbond werd slechts met één volk – Israël – gesloten. Het beloofde tijdelijke, materiële, aardse zegeningen. De Israëlieten van het Oude Verbond kregen geen belofte om toen de Heilige Geest te ontvangen, waardoor er een begin gemaakt had kunnen worden om Gods wetten in hun hart en denken te schrijven. Maar bij *ons* is dat mogelijk, zodra God ons roept

en door Zijn Heilige Geest verwekt!

Zelfs al *is* het Nieuwe Verbond *nog niet gesloten* – in contractuele taal "getekend, verzegeld en gepresenteerd" – toch hebben zij die door God geroepen worden, het privilege dat er door de Heilige Geest een begin wordt gemaakt met het in hun hart schrijven van Gods wet. Zij kunnen nu de levenverwekkende, zonde-overwinnende Geest van God krijgen om hun denken te openen voor geestelijk begrip en hen te leiden om volgens Gods levenswijze te leven. Gods Geest kan in hen zijn om hen in staat te stellen Satan te overwinnen en het werk van Gods kerk uit te voeren!

3. Hoe ontvangt iemand de Heilige Geest? Handelingen 2:38. Wordt hij of zij dan een lid van het lichaam, of de kerk, van Christus? 1 Corintiërs 12:12-13. Wat moeten de door de Geest verwekte christenen doen als ze eenmaal deel van Gods kerk – de toekomstige vrouw van Christus – zijn gaan uitmaken? 2 Petrus 3:18; Openbaring 21:7; Mattheüs 24:13.

OPMERKING: Het feit dat Gods Geest in ons woont is niet genoeg. We moeten die gebruiken om te gaan groeien in kennis en geestelijk begrip van Gods woord, om toe te nemen in de eigenschappen van Gods geestelijke karakter (Galaten 5:22). We moeten ook de houding van de duivel overwinnen die hij naar ons denken uitzendt (Efeziërs 2:2). En we moeten *volharden* tot onze dood of de wederkomst van Christus.

Dit zijn vereisten waaraan men van tevoren moet voldoen om bij de spoedig komende opstanding de huwelijksrelatie van het Nieuwe Verbond met Christus aan te gaan. Dan zal Abrahams *geestelijke zaad – erfgenamen door Christus* – al de andere fantastische dingen beërven die in het Nieuwe Verbond worden beloofd – eeuwig leven, zoonchap in het Koninkrijk van God, heerschappij met Christus over de volken en de aarde als eeuwig bezit.

Zij die God heeft geroepen om bij de spoedige wederkomst van Christus het huwelijk van het Nieuwe Verbond met Hem aan te gaan, bereiden zich er nu op voor om de vrouw van Christus te worden. Anderen uit vroeger tijden die werden geroepen, uitverkoren en tot hun dood trouw waren aan Gods levenswijze, zijn door God hierop reeds voorbereid. Zij wachten op de opstanding uit de doden, wanneer ook zij, samen met hen die nog in leven zijn bij Christus wederkomst, het huwelijk van het Nieuwe Verbond met Christus zullen aangaan.

Na Zijn wederkomst zal Christus het Nieuwe Verbond ook aanbieden aan mensen die tijdens het Millennium geboren worden, evenals aan hen die tijdens de periode van het grote oordeel van de witte troon na het Millennium uit de doden opge-

wekt zullen worden. Tijdens die laatste periode zal heel het oude Israël zijn gelegenheid krijgen om het Nieuwe Verbond met Christus aan te gaan.

4. Hoe wordt het schitterende huwelijk van Christus, het "Lam", in Openbaring 19:6-9 beschreven? Zal Christus' kerk *gereed* zijn om bij Zijn wederkomst met Hem in het huwelijk te treden? Vers 7. Zal zij dan inderdaad gereinigd en zonde-loos zijn? Vers 8. Is het duidelijk dat de opgestane heiligen met Christus zullen trouwen? Zelfde vers.

OPMERKING: Ten tijde van de eerste opstan-

ding, als Christus in opperste macht en heerlijkheid zal komen, zal Hij met een berouwvol, vergeven, zondevrij "geestelijk Israël" – de nieuwtestamen-tische kerk die in het Koninkrijk van God geboren is – in het huwelijk treden! Daarmee zal het Nieuwe Verbond met hen gesloten zijn.

De tijd van deze bruiloft is inderdaad heel nabij gekomen! Zoals Johannes schreef: "Zalig zij, die *genodigd zijn* tot het bruiloftsmaal van het Lam" (Openbaring 19:9)

Zult U daarbij horen?

Engels © 1983 Worldwide Church of God (22821/8505/1010)